

[Bernhard Baunsgaard.]

nogle obligationer og lægge ind og binde dem og kalde det frivillig opsparing, så ville forslaget have til virkning, at der kunne ske en forbrugsudvidelse, man ville nemlig for marginalbeskatningen af de 5.000 kr. uden at gøre noget som helst indgreb i hverken sine bankbøger, sine obligationer eller sine aktier kunne købe ekstra i disse forårsmåneder, hvor der er brug for opsparing.

Derfor tror jeg ikke, dette forslag kan gennemføres eller bør gennemføres. Desuden har det, som jeg tror det var den socialdemokratiske ordfører, der sagde det, den sædvanlige skavank, at når man siger, 5.000 kr. ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, vil de store skatteydere få $\frac{2}{3}$ godtgjort i sparet skat, den lille skatteyder får ned til 35 pct., altså $\frac{1}{3}$. Dette er også en væsentlig skavank ved det.

Når dette er sagt, vil jeg have lov at vende tilbage og sige noget pænt. Forslagsstillerne siger, at de er tilhængere af, at der gennemføres foranstaltninger, der styrker den private opsparing. Jeg er enig med dem i dette. Den inflation, vi har haft, og som under den socialdemokratiske regering fik et skub fremad som i næsten ingen andre lande i Europa, ødelægger jo opsparingen. Jeg må måske i den forbindelse nævne, at mit parti er medforslagsstiller til et forslag om indeksregulerede obligationer, der vil styrke den frivillige opsparing og tilmed lægger byrden over på låntagerne, der har fordelene ved at kunne købe de varer eller den ting, de har brug for netop nu; det er dem, der kommer til at betale til opsparingen, ikke de andre skatteydere og ikke samfundet.

Derudover har vi fra radikal side skitseret andre opsparingsforslag i skatteudvalget, forslag, som hidtil ikke har mødt tilslutning, heller ikke fra konservativ side.

I bestræbelsen for at støtte den private opsparing vil jeg meget gerne drøfte forslag med de konservative og med alle andre, men jeg vil gerne sige, at jeg tror ikke, det foreliggende forslag egner sig som udgangspunkt for en sådan drøftelse.

Børge Johansen (CD):

Det er jo altid en taknemlig opgave at plædere for frivillighedens sag kontra tvangens, og deraf følger, at det kan være lidt utaknemligt samtidig at skulle forsvare tvangen og prise frivilligheden. Man må i hvert fald have lidt støtte, selv om man må nøjes med Marx, der hævder, at frivillighed forudsætter indsigt i nødvendigheden, og hvis man ikke erkender nødvendigheden, så har frivilligheden ingen mening.

Men ud over dette generelle syn på frivillighed kontra tvang kan man om dette forslag sige, at det bygger på en antagelse, for ikke at sige et gætteri, gående ud på, at det skulle hidføre en betydelig opsparing; gættet går på mindst 1 mia. kr., altså nogenlunde det samme som regeringens forslag beregnes at ville medføre.

Det er selvfølgelig en svaghed ved forslaget, at det hviler på en antagelse, som muligvis ikke vil slå til, og det er en yderligere svaghed, at forslaget, hvis antagelsen holder stik, vil medføre en provenutab for staten på mindst $\frac{1}{2}$ mia. kr. i form af skattefrihed for dem, der har råd til at spare op uden at være henvist til at dæmpe deres forbrug.

Om dette provenutab hedder det ganske vist i bemærkningerne, at det kan udlignes gennem besparelser på det offentlige budget, og det kan det muligvis. Men det har som bekendt ligget lidt tungt; denne yderligere besparelse har ikke kunnet findes i enighed.

Når disse kritiske bemærkninger er sagt, vil jeg gerne tilføje, at det foreliggende forslags princip tiltaler os. Vi tager det som et vidnesbyrd om, at det har gjort indtryk på forslagsstillerne, at mit parti den 9. januar i år i det politisk-økonomiske udvalg stillede forslag om at indføre skattefrihed for 50 pct. af en reel ekstraindkomst på indtil 10.000 kr. på betingelse af, at beløbet bindes i en 3-årig periode; det var med henblik på det lidt længere sigt.

Men for nuets skyld vil jeg føje til til slut, at trods den megen sympati for forslaget princip foretrækker mit parti i dette til-